

Insändare

För den stora majoriteten av invandrare som har fått ett nytt hem i Sverige har deras förening varit en ovärderlig tillgång.

För de flesta invandrare har deras förening gett dem den gemensamhet de behövde när de började sitt nya liv i det nya landet. Gett dem möjligheten att hålla kontakten med det land de så mycket längtade efter under de första svåra åren. Att bibehålla sin identitet samtidigt som man kämpade att smälta samman med det nya. Det ursprungliga med det svenska. Utan att det kändes påtvingat eller konstlad.

Många aktiva och dynamiska invandrarföreningar i Malmö startade sin verksamhet under slutet av 60 och början av 70 talet. Det var dessa föreningars gemensamma ansträngningar som lade grunden till en stor del av integrationsprocessen som än idag pågår. Det är därför naturligt att det är, trettiofem år senare, fortfarande föreningen som är de flesta invandrarnas fasta punkt i den staden där de flesta av dem har levt den största delen av sitt liv.

Det är inom sina föreningar som de flesta lärt sig i praktiken demokratins principer och att visa respekt för andras åsikter. Där var där de allra flesta för första gången fick praktisera de nyvunna kunskaperna i hur det svenska samhället fungerar.

Det var i våra föreningar som många av oss har tagit de första stegen in i det svenska samhället. Det var föreningen som ordnade hemspråksundervisning långt innan den svenska staten bidrog med medel. Föreningen som har lärt barnen dansa, sjunga, spela musik, ägna sig åt diverse sporter, umgås med varandra, bjuda in sina svenska vänner och lära av varandra.

Invandrarna är inte en homogen grupp av individer. Det är små grupper av människor med specifika behov och en mångkulturell bakgrund. Deras olika behov kan inte tillgodoses i sin helhet av staten. Våra föreningar utgör den felande länken. Föreningslivet har kraftfullt verkat mot social isolering, bidragit till bättre hälsa och medverkat till att hålla kriminaliteten på lägre nivåer. För invandrarna, en liten grupp människor från ett främmande land som skall bygga upp och leva ett liv i ett nytt land, är deras förening, en av de allra viktigaste organisationerna. Utan den skulle allting bli oerhört mycket svårare. Därför kommer den alltid att finnas där. För att den behövs, den kostar samhället så lite och det ger så oerhört mycket tillbaka.

Beklämmande nog har media rapporteringen om invandrarföreningar ofta handlat om enstaka fall av regelbrott, misskötsel o d. Den har fullständigt missat att belysa vikten och den oerhörda betydelsen föreningslivet har haft för integrationen, den ömsesidiga förståelsen och all det fantastiska ideella arbete som presterats.

Det svenska samhället har blivit ett alltmer heterogent och mångkulturellt samhälle. Invandringen har ökat och med det föreningarnas engagemang och ideella arbete. Oräkneliga timmar av oavlönat arbete. Föreningslivet med sina medlemmar, ledare och styrelser har sett till att bygga ett sammanbindande socialt kapital. Mycket återstår att göras.

Politikerna bör böja sig med respekt över det föreningslivet har åstadkommit. Det ligger i samhällets intresse att det som har byggts inte raderas. Hela samhället och inte endast föreningslivet blir då förloraren. Av den anledningen borde de ansvariga politikerna tänka flera gånger om innan de skär ner på föreningslivets bidrag. Inga andra satsade pengar ger så mycket tillbaka. Det är en satsning på mångfald som ger mångfaldigt tillbaka.

Asterios Bratanis
Styrelseledamot i MIP